

A következményekr?l

2016 október 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A nyájas olvasó engedelmével nem merülnék el különösebben a népszavazás politikai következményeinek elemzésébe.

„Az aljasok szeretetét csak aljas módon lehet megnyerni.”

Lucius Annaeus Seneca

Kit?n? kollégáim – jobbról és balról egyaránt – b?ségesen megtették már helyettem. Elmondtak már róla mindent és annak az ellenkez?jét is, továbbá nem vágyom törökgábori babérokra sem. Ki tudja miért. Pedig szép dolog az és biztos megélhetés.

Talán annyit azért megjegyezhettünk, hogy klasszikus win-win helyzet állt el?: mindenki úgy érzi, hogy gy?zött. Így azután mindenki boldog. Vagy nem. De ez biztos.

Ami sokkal izgalmasabb – mint többnyire számomra mindig – az a stílus és érvkészlet, ahogyan saját gy?zelmének történetét elmeséli nekünk a haladó sajtó. Állatorvosi lónak a haladás zászlóshajóját, a Népszabadság „*Méret*” cím? cikkét választottam, mert, úgy vélem, abban minden megtalálható, ami e tárgyban fontos, ugyanakkor kell?en rövid ahhoz, hogy súlyos mentális károsodás nélkül végigolvassuk. A jeles orgánumot már csak azért is szeretem, mert ?k voltak azok, akik egy spiritualista, asztaltáncoltató szeánsz keretében sikeresen idézték meg a boldogult Teller Ede szellemét, olyannyira, hogy még egy halála után kelt levelét is közölni tudták. Nagy teljesítmény volt ez, akárhogyan is nézzük.

A cikk a szokásos örömködéssel kezd?dik, miszerint a népszavazáson nem vettek részt elegen így annak „*eredményére még egy Orbán Viktor sem tud gombot varrni*”, és ezért „*…nem tudott olyan hazai támogatást felmutatni, amelyre Európában is hivatkozhatna. Úgyhogy nem lenne meglep?, ha a budapesti hírek hallatán Angela Merkel vasárnap kés? este kibontott volna egy üveg moseli rizlinget.*”

Zárójel. Hogy a moseli rizling milyen és mib?l van, arról nem nyitnék vitát, minden esetre én nem szeretem. A németek tényleg megisszák – magam láttam – de hát ?k az ochsenschwanzsuppét (ökörfarokleves) is megeszik és ett?l kezdve bárminek elfogyasztására képesnek tarthatjuk ?ket. Maradjunk annyiban, hogy sört biztosan jobbat csinálnak. Zárójel bezárva.

Angela Merkel vélt italozási szokásai után vissza cikkhez. A folytatásban megtudjuk, hogy „*…a referendummal csapás érte Orbán Viktort és az Európai Unió ellen folytatott lázadását.*” **Ízlelgessük itt egy kicsit itt a „*lázadás*” szót.** Lázadni, a szó jelentése szerint, valamiféle fels?bb hatalom ellen szokás, ami eddig felettünk állt, elnyomott bennünket, de most már nem t?rjük ezt tovább és fellázadunk. Mármost nekem fogalmam sem volt róla, hogy az EU és Magyarország között efféle viszony áll fenn; mindig tanul valamit az ember.

Úgy látszik tehát – miután a cikket a „*Szerk*” jegyzi – hogy a „*Szerk*” fejében van egyrészt az EU, mint önálló entitás és vele szemben az elnyomott, különálló országok, melyek id?nként fellázadnak és egy afféle felcsúti Dózsa György lenne Orbánbasi is. A „*Szerk*” gondolom már a vastrónt is melegíti a lázadó parasztja számára. Érdekes dolog amúgy egy magát baloldalinak nevez? újság részér?l az ilyen beállítás, hiszen nekik hivatalból a lázadó elnyomottak pártján kéne állniuk.

Persze, a történelem tanúsága szerint, a haladóknak igazából nem magával az elnyomással volt/van bajuk, hanem csak azzal a helyzettel, mikor nem ?k az elnyomók.

Komolyra fordítva a szót, a magyar baloldal lassan évszázados – magam a patkánylázadástól számolom – reflexér?l van szó. Amely reflex azért alakulhatott ki, mert maguktól sohasem tudtak hatalomra verg?dni ebben az országban. Makacsul retrográd nép vagyunk, amit a legszebben talán Rákosi elvtárs foglalt össze annak idején: „*Tízmillió fasisztával építem a szocializmust*.” – jelentette a jeles rablóvezér megbízóinak. Abban a boldog tudatban mondta ezt, hogy van er?s gazda, aki majd megmenti az irháját. Meg is mentette, hiszen ágyban párnák között halt meg és helyette azokat akasztgatták tömegesen, akik lázadozni merészeltek. **Ezért keresnek most is valami küls?, er?s segítséget, aki ismét biztosíthatja uralmukat a „*tízmillió fasiszta*” felett.** Azt már mély és ?szinte sajnálattal látják, hogy az EU vonakodik a tankokat is bevetni és pontosan úgy viselkedik, ahogyan szatócsok és uzsorások ivadékaitól elvárható: kizárólag pénzzel és jogi huzavonával akarják elérni céljaikat. Ez egyébként, esetünkben el?nyükre szolgál, hiszen furcsa képzelettársításokkal járna újra tankokat látni az utcákon.

Továbbhaladva a cikkben megemlítik, hogy felmérések szerint a magyarok nem akarnak kilépni az EU-ból. Azért került a csizma az asztalra, mert – szerintük – Orbánbasi ki akarja vezetni az országot az elíziumi mez?kr?l. Az természetesen nem zavarja ?ket, hogy ilyet momentán senki sem mondott. Ezen majd 2020 után lehet elmélkedni, ha – mint rebesgetik – megsz?nnek az EU-s támogatások s a régi, rutinos gyarmattartók már egy részét sem

lesznek hajlandók visszaadni annak, amit kivisznek. És elesik az az – egyébként hazug – érv, hogy az EU-s pénzek nélkül visszazuhannánk a pattintott k?korszakba és lándzsával kergetnénk a mamutot a magyar ugaron.

A cikk befejez? része azután teljesen elmerül az abszurd humor bugyraiban. „*A parányi Luxemburg például már több kulcsszerepl?t adott Európának, tehát elvben nem kizáró ok, ha egy államférfi kis országból származik, ha ? elég nagy formátumú és a vezet? hatalmak kompromisszumát testesíti meg*” – írják, és az ember valóban nem tudja eldönteni sírjon vagy nevessen. A parányi Luxemburg eleddig olyan „*nagy formátumú*” vezet?ket adott Európának mint például a mi nagyszer? Juncker barátunk, vagy Jean Asselborn, esetleg az acélos frizurájú Viviane Reding. **Nos, nekik az arc-formátumuk kétségtelenül nagy, az agyuk azonban ezzel arányosan kicsi.** Jó, legyünk objektívek, Junckernél a pohár is nagy. Mindannyian kétséget kizárólag megtestesítik „*a vezet? hatalmak kompromisszumát”* amennyiben ez a kompromisszum arról szól, hogy amíg mindenféle agyatlan bohócok vezetik a bürokráciát, addig mi azt csinálunk, amit akarunk, ?k nem fognak zavarni minket. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy például Juncker megbízatását a Bundesmutti verte keresztül annak idején.

Az egész cikk végkicsengése az, hogy mély örömöt szeretnének érezni Orbánbasi veresége fölött. Annyira szeretnék ezt, hogy már akkor is ezt érzik, mikor még nem is szenvedett vereséget. Nem akarják – nem tudják – észrevenni, hogy az ország ellen drukkolnak. Mintha zöld-fehér sálban, „*Lila majmok*” feliratú táblával ülnének be az újpesti ultrák közé és kés?bb az ambulancián csodálkozásuknak adnának hangot a történtek miatt. Vannak, akiken nem lehet segíteni.

http://aristo.pestisracok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló